

МАША СЕНИЧИЋ

ПЕТΟΥГАО

два

у мојој *нейрежледној* улици
један човек свакога дана
шећа два *истовейна* *йса*,
заиста, *йоййуно* *иденийчна*;

нонцаланйно се носи
са овом *удвојенощићу!*
рекла бих да код куће има близанце
двоје *улазних* *врайта*
два *йара* *истйих* *цийела*
две *суйруге*
и *још* *једног*
себе

О ИСТИНИ

йрошлог маја
украла сам књигу *йоезије*
Војслава Десйойова
и није ми било жао
јер иначе никада
не бих сазнала *щйта* је:

- 1) *сайун*
- 2) *смрий*

на гробље ти уместо цвећа доносим космос

мр̄ӣве јелке чекају
да буду ӯӣрежнӯӣе ӯ з̄ломазне венце
док осакаћено цвеће васкрсава
међу километ̄рима ӣр̄љавог мермера;

за т̄ио време, чувар Алеје великана
држи чвр̄с̄ио своју шољу кафе,
ус̄ӣраван као генерал!

мајка ме је научила да увек
о̄ӣкинем ӣоловину с̄ӣабљике
ӣре нег̄о ш̄ӣио је ос̄ӣавим,
јер ће у суйро̄ӣном да је украду
и за ӣревисоку цену ӣре̄ӣродају
неким дрӯжим ӣӣужним људима
који верују да т̄ӣа ӣрецењена биљка
значи сӣгуран доказ њихове ӣаӣње;

моје жеље за данас лако је набројати
на ӣрс̄ӣе једне ӣросечне руке:
одруб̄ӣӣӣ з̄лаве мувама,
ӣлака̄ӣӣӣ од њихове досаде,
лећи између ӣарцела
и бројати ӣӣӣӣце које урлају
као да знају да је космос
само зрно ӣрашине
на излизаној ма̄ӣӣ Евро̄ӣе

за т̄ио време, чувар Алеје великана
држи чвр̄с̄ио своју з̄лаву,
ус̄ӣраван као генерал!

најневажније

никада ӣӣӣ нисам рекла
да ӣӣвоје ӣривремено кӯӣаӣӣло
мирӣце ӣс̄ӣио као т̄иоале̄ӣ
моје ӣрабаке, ӣрода̄ӣӣ
будзацӣӣӣо и редекорисан
у јеф̄ӣӣине ӣӣурис̄ӣӣичке сврхе;

не знам да ли је *ӣо* на вла*џу*
или је *ӣросӣо* на *ӣуђу* *ӣрошлосӣ*,
али мирис је *ӣежак*
као *ӣредрайни* ре*џал*
и *неӣоколебљив*
ӣоуӣ из*џладнеле* лу*ӣшалице*;

никада *ӣи* нисам *рекла*,
али *чесӣо* у*ђем*
да *ӣу* *оӣерем* руке и онда
ӣусӣим воду и само *сӣојим*
уз *бледороза* *ӣлочице*,
зай̄ворим очи и *ӣризивам*
ӣецкире, *саӣуне* и *звукове*;

када *ӣи* једном будем *рекла*,
биће *ӣо* најневажније
о чему *ћемо* *џоворӣи*

прекосутра

када се буде *џоворило* о будућнос*ӣи*
замицљај ме као *зџраду*,
замицљај ме као национални *ӣарк*,
ӣонацај се *ӣрема* мени
као *ӣрема* *ӣуђој* ро*ђенданској* *ӣрослави*,
захвали се на *ӣорӣи* и иди *кући*
ӣре не*џо* *цӣио* *ӣе* неко
буде *ӣрейознао*;

када се буде *џоворило* о будућнос*ӣи*,
ӣи немој